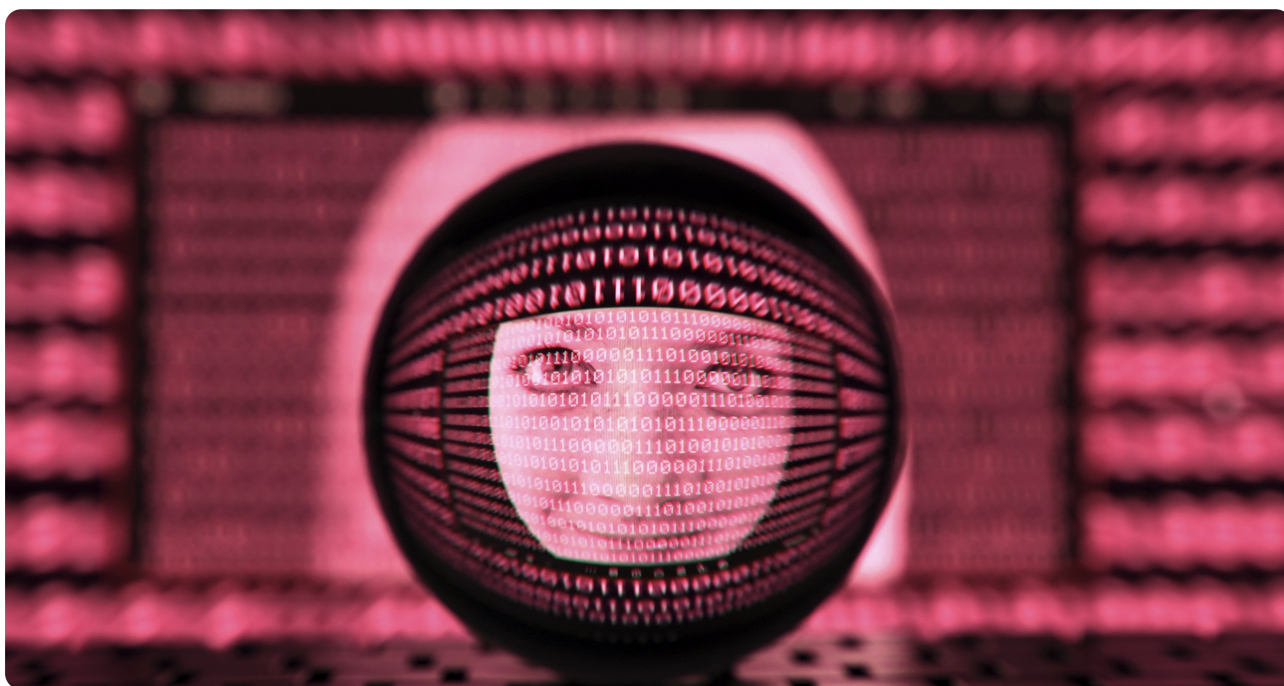

NEWS

Raftul se uită înapoi

Despre camere care se pricep la oameni și ecrane fără gânduri ascunse

10 iulie 2026, Tobias Engl

De la o vreme, supermarketul are simț pentru limbajul trupului. O cameră deasupra raftului cu conserve observă cum o mână alunecă în buzunarul hainei și îi trimite paznicului o imagine statică. Veesion numește asta recunoaștere a gesturilor. Clientul care își căuta doar cheile are un alt cuvânt pentru asta.

Nu e nevoie de mizantropie ca ideea să pară seducătoare. Fiecare gest, un punct de date, fiecare mișcare a mâinii, o suspiciune la modul condițional. Autoritatea franceză pentru protecția datelor vede aici o zonă gri, producătorul vede progres, iar clientul își strânge mai tare punga în mână.

Interesant este ce se întâmplă aici! Ecranul din magazin a început să se holbeze la noi. Asta e nou. Timp de decenii, rolurile au fost clare. Noi ne uităm la afișaj, afișajul nu se uită la nimic.

Exact acolo rămâne ScreenWay. Un ecran care arată ceva, în loc să presupună ceva. Numără câți oameni stau în fața unei suprafețe și uită imediat cine au fost. Fără fețe, fără vârste estimate, fără stări de spirit ghicite. Acolo unde în apropiere lucrează angajați, § 87 din Betriebsverfassungsgesetz (legea germană privind organizarea întreprinderilor) prevede că supravegherea are nevoie de acordul reprezentanților salariaților... așa că e cel mai bine ca ea să nu fie integrată deloc.

Poanta e următoarea: un ecran care nu observă pe nimeni nu are nici ce să șteargă, nici ce să justifice în fața vreunei autorități. Îl ajută pe oricine stă în fața lui și nu ține minte pe nimeni. Această liniște este adevăratul progres.